

Benedykt XVI

Śladami Dobrego Samarytanina w służbie cierpiącej ludzkości : przemówienie Benedykta XVI do chorych z okazji Światowego Dnia Chorego : (Watykan, 11 lutego 2006 r.)

Salvatoris Mater 9/1/2, 379

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przemówienie Benedykta XVI do chorych z okazji Światowego Dnia Chorego (Watykan, 11 lutego 2006 r.)³

Śladami Dobrego Samarytanina w służbie cierpiącej ludzkości

[...]

Matka uciśnionych i cierpiących

Od czternastu lat dzień 11 lutego, liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, stał się także światowym dniem chorego. Wszyscy wiemy, że przy grocie masabielskiej Dziewica objawiła czułą miłość Boga do cierpiących. Tę czułość, tę troskliwą miłość odczuwamy w świecie w sposób szczególnie żywy właśnie w święto Maryi z Lourdes, gdy w liturgii, a zwłaszcza w Eucharystii uobecniamy misterium Chrystusa Odkupiciela człowieka, którego Niepokalana Dziewica jest pierwszym owocem. Przedstawiając się Bernadecie jako Niepokalane Poczęcie, Najświętsza Maryja Panna przypominała ówczesnemu światu – któremu groziło zapomnienie o tym – o prymacie łaski Bożej, silniejszej od grzechu i śmierci. I tak miejsce Jej objawienia, grotu masabielska w Lourdes, stało się punktem przyciągającym cały Lud Boży, zwłaszcza tych, którzy czuli się udręczeni i cierpiący na ciele i duchu. Jezus powiedział: «Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię» (Mt 11, 28). W Lourdes za matczynym pośrednictwem Maryi nieustannie powtarza On to zaproszenie wszystkim, którzy z ufnością się tam udają. [...]

Homilia podczas Mszy św. na placu św. Piotra
(Watykan, 25 marca 2006 r.)⁴

Budujemy Kościół – wspólnotę miłości

Po wczorajszym konsystorzu z wielką radością przewodnicząc tej koncelebry z nowymi kardynałami; uważam za opatrznościowy fakt, że odbywa się ona w liturgiczną uroczystość Zwiastowania Pańskiego, w promieniach słońca, którymi darzy nas Pan. Uznajemy w istocie, że wcielenie Syna Bożego jest początkiem Kościoła. Wszystko wywodzi się od tamtego wydarzenia. Całe historyczne urzeczywistnianie się Kościoła, a także każda jego instytucja muszą odnawiać się w tym pierwotnym źródle. Muszą odnawiać się w Chrystusie, wcielonym Słowie Bożym. To Jego zawsze czcimy: Emmanuela, Boga-z-nami, przez którego wypełniła się zbawcza wola Boga Ojca. Jednak strumień wypływający z Bożego źródła dociera do nas poprzez Dziewicę Maryję (dziś właśnie kontemplujemy ten aspekt misterium). Św. Bernard posługuje się w odniesieniu do tego wymownym obrazem: *aquaeductus* (por. *Sermo in Nativitate B.V.*

³ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 4, 13.

⁴ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 5, 33-34.